

ולדעת רבי יהושע – יש לחלק את יום טוב, חציו לאכילה ושתיה, וחציו לבית המדרש, כלומר חובה על כל אחד לקיים בכל יום טוב את שני האופנים, חציו לה' וחציו לכם.

"וְשַׁלְחוּ מְנוֹת לְאֵין נֶכּוֹן לוֹ"

בראש השנה הראשון שעשו עולי בבל בימי עזרא ונחמיה, והיו העם בוכים על שלא קיימו את התורה ראוי, אמרו להם נחמיה ועזרא, "לְכוּ אֲכֹלוּ מִשְׁמַנִּים וְשִׁתּוּ מִמֵּתֻקִּים וְשַׁלְחוּ מְנוֹת לְאֵין נֶכּוֹן לוֹ כִּי קְדוֹשׁ הַיּוֹם לְאֲדַנְיָנוּ וְאֵל תַּעֲצְבוּ כִּי חֲדָת ה' הִיא מְעַזְכֶּם".

ונחלקו חכמים מה הם אלו שהיו צריכים לשלוח להם מנות כי לא היו מוכנות להם.

- **ללשון ראשון** אמר רב חסדא, שהם אלו שלא הניחו עירובי תבשילין, ולכן לא יכלו לבשל לשבת והיו צריכים לשלוח להם.

- וללשון שני אמר רב חסדא, שלא לכל אלו שלא הניחו עירובי תבשילין אמרו לשלח מנות, כי אם לאלו שלא היה להם אפשרות להניח^א, אבל מי שיכול היה להניח ולא הניח, פושע הוא.

"כִּי חֲדָת ה' הִיא מְעַזְכֶּם"

נאמר בכתוב הנ"ל, "כִּי חֲדָת ה' הִיא מְעַזְכֶּם", כלומר, שמחה שאתם עושים בשביל הקב"ה, היא מעוזכם, והיא תעזור לכם לשלם מה שתלוו בעבורה.

ומכאן למד רבי יוחנן משום רבי אליעזר ברבי שמעון, שכך אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל, בני, לוו עלי, וקדשו קדושת היום, והאמינו בי, ואני פורע^ב.

צריך לאכול ולשתות, ושוב אסור לשבת ולשנות, וכן להיפך. או שהכוונה שיש לו כל היום את שתי האפשרויות, כלומר לא יעשה במשך היום דברים אחרים, אלא או יאכל וישתה, או ישב וישנה, ואם ירצה, יעשה חלק מהיום כך וחלק מהיום כך, אלא, שהרשות בידו להרבות באחד מהם, על חשבון זולתו עד שלא יקיים זולתו כלל.

^א כגון שאבדה לו אבדה מערב יום טוב, ומחזר כל היום אחריה. [רש"י].

^ב והא דאמר, עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות. הני מילי כשאין לו ללוות. [תוס'].